

Folketingets Kommunaludvalg

Sagsnr.  
2013-06717

Doknr.  
86887

Dato  
23-04-2013

Folketingets Kommunaludvalg har d.9. april 2013 stillet følgende spørgsmål nr. 3(L 188) til økonomi- og indenrigsministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Adsbøl (DF).

**Spørgsmålnr. 3:**

”Vil ministeren redegøre for, om frikommuneforsøget legaliserer tvangsflytninger, og om det er i overensstemmelse med loven om magtanvendelse?”

**Svar:**

Til brug for besvarelsen af spørgsmålet har Social- og Integrationsministeriet og Ministeriet for By-, Bolig- og Landdistrikter oplyst følgende, som jeg kan henholde mig til.

Social- og Integrationsministeriet har oplyst følgende i forhold til forslaget § 27 e vedrørende beboere i botilbud:

”Den foreslåede bestemmelse i frikommunelovforslagets § 27 e indeholder hjemmel til, at social- og integrationsministeren kan godkende frikommuneforsøg, hvorefter kommunalbestyrelsen kan træffe afgørelse om, at beboere i botilbud, jf. servicelovens § 108, skal fraflytte botilbuddet i tilfælde, hvor de betingelser, der fremgår af bestemmelsen, er opfyldt, herunder at beboerens behov for pleje og støtte mv. efter serviceloven ikke længere varetages mest hensigtsmæssigt i det nuværende botilbud.

Den foreslåede bestemmelse i frikommunelovforslagets § 27 e omfatter ifølge lovforslagets § 2, stk. 3, alene borgere, der visiteres til et botilbud, jf. servicelovens § 108, og deres ægtefæller, samlever eller børn efter lovens ikrafttræden den 1. juli 2013. Dette indebærer, at retstilstanden med forslaget forbliver uændret for de personer, som har ophold i botilbud i henhold til en afgørelse truffet før den 1. juli 2013.

Det følger af § 4, stk. 1, sammenholdt med § 1, stk. 1, nr. 1, i bekendtgørelse nr. 397 af 25. maj 2009 om lejerrettigheder til beboere i visse botilbud efter serviceloven, at beboeren ved anvisning af et botilbud, jf. servicelovens § 108, skal have udleveret et boligdokument om boligen af kommunalbestyrelsen. Boligdokumentet indeholder bl.a. oplysninger om beboerens rettigheder vedrørende boligen og ligner på den måde lejekontrakt.

Ifølge § 27 e, stk. 4, i den foreslåede bestemmelse i frikommunelovforslaget, skal det fremgå af beboerens boligdokument, at frikommunen kan træffe afgørelse om fraflytning. Dette vilkår skal i forbindelse med visitationen gøres klart over for borgeren og være fremhævet i boligdokumentet tillige med en beskrivelse af kriterier for, hvilke elementer der indgår i vurderingen af, hvornår beboeren ikke længere har gavn af tilbuddet.



Der er således tale om en situation, der er bredere end reglerne i servicelovens kapitel 24 om magtanvendelse og andre indgreb i selvbestemmelsesretten, som forbliver uændrede med den foreslåede bestemmelse i frikommuneforslagets § 27 e.”

Ministeriet for By-, Bolig- og Landdistrikter har oplyst følgende i forhold til forslaget § 29 c vedrørende lejere i almene plejeboliger:

”Den foreslåede bestemmelse i frikommunelovforslagets § 29 c omhandler almene plejeboliger, og den giver hjemmel til, at kommunen kan træffe afgørelse om, at en konkret lejer ikke har behov for at bo i den pågældende bolig. Konsekvensen heraf er, at lejeforholdet siges op, og at lejeren må fraflytte.

Kommunen kan træffe en sådan afgørelse, når lejerens behov for pleje og støtte ikke længere varetages mest hensigtsmæssigt i den pågældende bolig, når en efterlevende ægtefælle eller samlever ikke har behov for en plejebolig, og når en efterlevende ægtefælle eller samlever, som har behov for en plejebolig, bor i en bolig, der er egnet til to personer.

Det forudsættes, at kommunen forsøger at motivere lejeren til at fraflytte boligen frivilligt. I det omfang, det ikke lykkes, vil det være nødvendigt med en opsigelse. Lejeren har mulighed for at gøre indsigelse mod opsigelsen. Gør lejeren indsigelse, skal udlejer indbringe opsigelsen for boligretten, som herefter vurderer, om der er det fornødne opsigelsesgrundlag.

Forsøget kan i yderste konsekvens indebære flytning af en lejer mod lejerens vilje. Ordningen er imidlertid udformet på en sådan måde, at der tages en række hensyn til lejeren. Kommunen skal bl.a. anvise lejeren en anden og passende bolig og tilbyde at dække lejerens rimelige og dokumenterede flytteudgifter og udgifter til indretning af den anviste bolig. Hertil kommer, at opsigelsesvarslet er fastsat til 6 måneder mod de sædvanlige 3 måneder.

Den pågældende ordning finder endvidere kun anvendelse på lejeaftaler, som indgås efter lovens ikrafttræden (den 1. juli 2013), ligesom det skal fremgå af lejeaftalen, at opsigelse kan ske efter de her omtalte regler.

Endelig skal det understreges, at der er tale om en forsøgsordning, som udløber ved udgangen af 2015, og som kun kan anvendes af frikommunerne”.

Med venlig hilsen  
**Margrethe Vestager**